

FAKULTA FILOZOFICKÁ
ZÁPADOČESKÉ
UNIVERZITY
V PLZNI

Katedra filozofie

PROTOKOL O HODNOCENÍ PRÁCE

Práce: bakalářská

Posudek: oponenta

Práci hodnotil: PhDr. Jaromír Murgaš, CSc.

Práci předložil(a): Václav Kovář

Název práce:

1. CÍL PRÁCE (uveďte, do jaké míry byl naplněn):

Cílem práce bylo, dle autorova úvodu práce, „vyložit specifickou koncepci ‘porozumění smyslu bytí‘“ M. Heideggera z jeho raného období, konkrétně za Bytí a času. To v nějakém smyslu autor úspěšně činí, v každém případě však předkládá výbornou bakalářskou kvalifikační práci, ve které prokazuje výborné odborné dovednosti, zejména jemného filosofického myšlení a práce s předlohami.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost příloh apod.):

Práce je vysoce náročná i tvůrčí. Autor sice převážně sleduje výklady z Heideggerova Bytí a času, ale velmi často je kombinuje s dalšími validními zdroji, jak Heideggerovými, tak i dalšími. Podává je na vysoké jazykové a myšlenkové úrovni, přičemž dokázal samostatným způsobem Heideggerovy výklady předkládat ve stručnější (oproti předloze) verzi a přitom s vysokým zachováním smyslu Hgg. výkladu. Jedná se o práci vysoce teoretickou a filosofickou, vlastní a také fundovaně odbornou.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.):

Formální úprava práce je výborná, odpovídající jazykové a odborné náročnosti předloh.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.):

Práce je výborná svou vysokou filosofickou fundovaností a hodnotou; autor předlohu takřka nezploštuje, i ta je velmi vrstevnatá a i když se student v některých vlastních formulacích (a s nimi spojených filosofických představách) mylí, protože některé proměny myšlení, které obnáší předloha a její pozdější Heideggerova zhodnocení, ještě sám neučinil. V tomto ohledu naráží opakovaně zejména na problém určitého zpředměťování jak samotného bytí, tak jeho smyslu, resp. možného odpovídání na otázku po jeho smyslu. Při posuzování autorova líčení Heideggerových výkladů z Bytí a času nebudeme od studenta bakalářského studia vyžadovat originalitu anebo vlastní teoretický přístup; ocenit musíme vůbec to, jak moc student nahlédl a zachytil originalitu a teoretický přístup Heideggerův; a to se mu dost podařilo, i když mnohé dosud nenahlédl.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

Fakticky by k práci bylo možno vznést řadu připomínek, které by vedly k upřesnění pojetí, a tím i formulací. Občas se autor BP „ztrácí“ ohledně smyslu, toho, co Hgg. píše, ztrácí rozdíl mezi tím, co Hgg. podrobuje zkoumání a tím, co zastává (s. 10 – úvodní parafráze stránky, s. 11 ohledně práce s pojmem „bytí“ aj.; sám autor BP v tom předvádí náročné (hlubší) nepochopení závěrečnou „tabulkou překladů“). Ale to by bylo spíše na samostatnou práci, všechny ty připomínky a vysvětlení – a také to nesnižuje i tak vysokou dosaženou kvalitu práce. Vysoce oceňuji, že autor má smysl např. pro to, co cituje z Heideggera na s. 8.: že důležitá je *cesta* myšlení; sám se tomu ale zpronevěřuje – viz níže. Zásadní k upozornění je tedy asi toto:

1. Problém určitého zpředměťování („ze-jsoucnování“) bytí i jeho smyslu a možnosti „nalezení“ či „výkladu“ „nějakého“, jakoby „hotového“ smyslu bytí je asi základní překážkou autorova plnějšiho porozumění Heideggerovu výkladu. (To ovšem nijak nesnižuje hodnotu všech jiných dalších porozumění, která autor na předlohách prokázal!!)

2. Jak nejde zpředměťovat „bytí“, tak také není možno zařadit bytí a jsoucno vedle sebe jako „entity“ či cokoli jiného (s. 6). Podobně nejde ani „zjevit“ Hgg. ‘myšlení jako celek‘ – je to přece *cesta*, *cesty* (s. 8, 39). I u sekundárních autorů je třeba dát pozor na to, když Hgg. myšlenky zpředměťují (Pauza, vytržen z kontextu, na s. 12, 13). Atd.

3. Podobně tedy v Závěru by se mýlil, kdyby chtěl „pochopit ... Hgg. koncepci bytí v její celistvosti“ (s. 39). Ano, jak hned vzápětí autor intuitivně uvádí: jsou to „cesty!“ – ne „spisy“, ne hotové mrtvé věci, ale zachycování cest myšlení – a tak je to, určitě dle Hgg., v pořádku a jen možné! To čtenář musí osvobodit svou mysl od metafyzického myšlení (k tomu je dobré si dočíst i úvod a doslovy z knihy Co je metafyzika? - !). K podstatě Hgg. přístupu patří i právě svrchaně myslící způsob užívání jazyka – to vůbec není jen nějaký vnější rys myšlení věcí a bytí. Proto se **ani vůbec nehodí nějaký („stručný“) „překlad“**, o který se pokusil autor tvořivě v Závěru práce – vše, co je v něm uvedené, není „překladem do běžného jazyka“, ale utlučením Hgg. myšlenek. Není možno uvést krátké teze, nahrazující teze z Heideggerova textu. Je možno napsat ke každé tezi určité vysvětlující pojednání, ale ne krátkou tezi, která obsah změní a zničí! Jakkoli je na jedné straně tento autorův krok chybný, je ale také krokem na – jeho – cestě myšlení - a to je víc, než zůstat stát.

**6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA (výborně, velmi dobře, dobře, nevyhověl):
„Výborně“.**

Datum: 31.5.2018

Podpis

